

A clear index for easy navigation.

מפתח

א. ממון המוטל בספק [חלק א']
דף מו. מתני' – דף מו: נכסיה

א. משנה

א. הכנה.....
א. מאירי.....
א. עיון.....

ב. מחלוקת סומכוס וחכמים

ב. הכנה.....
ב. עיון.....
ד. תוס' זו דברי סומכוס.....
ו. תוס' דאפילו ניזק וכו'.....

ג. הלכה

י. תוס' המוציא מחבירו.....
י. לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא.....

ד. המוציא מחבירו במקום רוב

יא. הכנה.....
יג. Fill in.....
יג. תוס' ונחזי אי דמי רדיא לרדיא.....

ה. מקור דין המוציא מחבירו ודין שנזקקין לתובע תחלה

טו. הכנה.....
טז. עיון.....
יז. תוס' שאין נזקקין.....
יט. ש"ך.....
יט. לקוטי שיחות.....

כ. סיכום

כא - כז. שאלות לחזרה

דף מו. משנה – דף מו: דקא זילי נכסיה

א.ממון המוטל בספק [חלק א']
מחלוקת סומכוס וחכמים

- א. משנה
- ב. מחלוקת סומכוס וחכמים
- ג. הלכה
- ד. המוציא מחבירו במקום רוב
- ה. מקור דין המוציא מחבירו עליו הראי'
נזקקין לתובע תחילה

Every סוגיא is broken up in sections and titled, so the talmid will be able to realize the major ideas that will be learned.

ב. מחלוקת סומכוס וחכמים

הכנה

Learn the 'גמ' and 'רש"י', and be certain that you have mastered it. You know you have mastered it when: a. you can read the סוגיא inside the גמ' without any טייטש help and b. you are able to explain it in your own words without missing any details.

Punctuate the גמרא and circle all the prefixes and the suffixes.

גמ':

אמר רב יהודה אמר שמואל זו דברי סומכוס דאמר ממון המוטל בספק חולקין אבל חכמים

אומרים זה כלל גדול בדין המוציא מחבירו עליו הראיה למה לי למימר זה כלל גדול בדין אצטריך

דאפילו ניזק אומר ברי ומזיק אומר שמא המוציא מחבירו עליו הראיה

The הכנה section guides the talmid to learn independently and gives the tools for him to self assess.

(a claim of) definite -ברי
(a claim of) perhaps -שמא

When you are finished learning the גמרא with your חברותא, create a case that has a טענת ברי and a טענת שמא.

עין

The talmid learns how to analyze a piece of Gemara.

Sholom Greenberg comes to ב"ד claiming that the watch on Mr. Rosenthal's hand belongs to him, Mr. Rosenthal is adamant that it belongs to him. They don't have עדים to back their טענות.



Think: Based on the גמרא you just learned, what would סומכוס hold in this case?

Does your conclusion make logical sense? Why?

One of the basic steps to be מעיין in a דין is to figure out the סברא behind it. One of the ways to do that is by knowing the guidelines and the circumstances in which the דין applies.



”אמר ר' יהודה אמר שמואל ... דאפי' ניזק אומר ברי ומזיק אומר שמא המוציא מחבירו עליו הראי”

What's the difference?

- a. **ראובן:** I gave you a \$2,000 loan. It's past due, you really have to pay up.
שמעון: How should I know if you gave me a loan, maybe you never gave me one.
- b. **ראובן:** Hey! Your Doberman Pinscher ate my Chihuahua. You owe me \$2,000.
שמעון: Did he really? Maybe it wasn't my dog that ate it.

תוס' ד"ה דאפילו ניזק אומר ברי ומזיק אומר שמא



The talmid must title every 'תוס'.

א. מודה במקצת חייב בשבועה _____

ב. שבועה שאין יכול לישבע: רבא - חייב לשלם (ב"מ דף צח.)
 שמואל - פטור (שבועות דף מז.)

שואלים:

וא"ת והא מחויב שבועה ואין יכול לישבע הוא שזה מודה במקצת* צנזק הפרה וצנזק הולד אומר איני יודע ומתוך שאין יכול לישבע משלם כדאמר רבא צפרק השואל (ב"מ 97 א. וס) דאמר רבא מנה לי בידך, והלה אומר אין לך בידי אלא חמשים והשאר - איני יודע, מתוך שאינו יכול לישבע - משלם?

תירוץ א':

ומיהו שמואל לית ליה האי סברא (של רבא) צפרק כל הנשבעין (שבועות 97 מז. וס).

א. חצי נזק: רב פפא - ממון _____

רב הונא בריה דרב יהושע - קנס _____

ב. מודה בקנס פטור: _____

עיון

Whenever the **גמרא** offers 2 **פירושים** there will be a **נפקא מינה** between them:



What is the **נפקא מינה** between the 2 explanations for **אביי**?

מה מטרת רש"י

You know something clearly if you can not only translate and explain it but you can also state its objective.

חצי נזק ורביע נזק.

אמר אביי חצי נזק.

ורביע נזק.

ואי פרה וולד נו', דפרה דחד וולד דחד.

דא"ל.

גלית אדעתך דשותפא אית לי.

Once you feel you have the **גמרא** and **רש"י** clear, answer these questions. If you can answer them correctly, you have shown that you have mastered it. If you have trouble answering some questions go back to your **גמרא** and **חזר** it once more and try again. Don't give up!

א. Circle the parts of the **גמרא** that make up **אביי**'s answer:

- (א) (ב) (1) (2) (3)

ב. What is the problem with the simple reading of the **משנה**?

ג. What **הסברה** was lacking in **אביי**'s answer?

ד. What is the **גמרא**'s main objective?

Every סוגיא has a section הלכה למעשה

ה. לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא
עובר ירך אם

רמ"א אורח חיים סימן תרה מנהג כפרות
ונוהגין ליקח תרנגול זכר לזכר, ולנקבה לוקחין תרנגולת (ב"י בשם תשב"ץ), ולוקחין למעוברת ב' תרנגולים
אולי תלד זכר;

ביאור הגר"א

לוקחין למעוברת כו'. דקיימא לן עובר ירך אמו הוא דרבי יוחנן דסבירא ליה בתמורה כ"ה. עובר לאו ירך
אמו הוא אתותב (אפונעשלאגמ) שם...וכן בריש פ"ה דבבא קמא, פרה שהזיקה גובה מולדה מ"ט כו' ... ועיין
תוס'...ד"ה מאי טעמא כו'...דלא כרא"ה ור"ת. וע' תוס' דסנהדרין פ: ד"ה עובר כו'.
ומגן אברהם כתב משום דשני גופים מתכפרים בכפרה אחת...

שולחן ערוך אדה"ז

יש נוהגין לפטור כמה זכרים בתרנגול אחד וכמה נקבות בתרנגולת אחת לפיכך אין לוקחין למעוברת אלא
תרנגול אחד ותרנגולת אחת דאם העובר זכר הרי יש כאן תרנגול אחד ואם העובר נקבה די לה ולאמה
בתרנגולת אחת ויש נוהגין ליקח כפרה לכל אחד ואחד בפני עצמו לפיכך לוקחין למעוברת ג' שתי נקבות
וזכר אחד:



If we say, **עובר ירך אם**, why does the fetus need its own **כפרה** it should be **אמו אחר**?

לקומי שיחות חלק כב פרשת תזריע שיחה א

Every section has **שאלות לחזרה**
in the back of the textbook.

שאלות לחזרה עמוד נז

Upon conclusion the talmid is asked to show mastery of what was covered in שיעור

סיכום
מסקנות הסוגיא

In your own words write the מסקנות of the following ענינים. You must conclude with a הוראה in 'ה' עבודת related to the ענינים you have written about.

Your paper should be written clearly and in paragraph form. Do not write it in points.

Whenever necessary add in the מפרשים from רש"י, חוס', רש"י or other מפרשים that we learned.

סיפא דמשנה
אביי
רבא
עובר ירך אם
שומת נויקין
פיטמא
נפחא

הצלחה רבה!!!